

WYROK

Warszawa, 23 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ernest Klauziński

Protokolantka: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 3 grudnia 2025 r. przez odwołującego: Wegner spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Poznaniu w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: Wielkopolskie Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii im. Eugenii i J.Z. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej z siedzibą w Poznaniu przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego: Warbud Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszt wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego i 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszt wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego.
3. Zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący .....

Uzasadnienie

Wielkopolskie Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii im. Eugenii i J.Z. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej z siedzibą w Poznaniu (dalej: Zamawiający) prowadzi na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (dalej: Pzp) postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie podstawowym pn. „Modernizacja pomieszczeń w ramach projektu „Program rozwoju świadczeń ambulatoryjnych i opieki jednego dnia w Wielkopolskim Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii – Szpital w Poznaniu” w formule zaprojektuj i wybuduj”, nr postępowania WCPiT/EA/381-66/2025, zwane dalej postępowaniem. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 18 września 2025 r. w Biuletynie Zamówień Publicznych pod numerem Ogłoszenie nr 2025/BZP 00431057/01.

3 grudnia 2025 r. wykonawca: Wegner spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Poznaniu (dalej: Odwołujący), wniósł odwołanie i zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) Pzp w zw. z art. 15a ust. 18 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej: PrBud) polegające na odrzuceniu oferty odwołującego z powodu niespełnienia warunku udziału w postępowaniu, o którym mowa w VIII ust. 1 pkt 1 pkt II ppkt 4 SWZ, mimo że odwołujący spełnił i wykazał, że spełnia ten warunek;
- 2.art. 226 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 307 ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 4 Pzp polegające na odrzuceniu oferty odwołującego z powodu niewyrażenia przez niego w terminie oznaczonym przez zamawiającego zgody na przedłużenie terminu związania ofertą, mimo że zamawiający nie dochował dyspozycji art. 8 ust. 4 Pzp nakazującej wyznaczenie terminu odwołującemu zawierającego co najmniej dwa dni robocze;

3.art. 239 ust. 1 Pzp przez dokonanie wyboru oferty złożonej przez wykonawcę WARBUD S.A. jako najkorzystniejszej, podczas gdy najkorzystniejszą ofertą jest oferta odwołującego.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1.unieważnienia czynności wyboru oferty z 28 listopada 2025 r.;
- 2.unieważnienia czynności wezwania do wyrażenia zgody na przedłużenie terminu związania ofertą z 20 listopada 2025 r.;
- 3.unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego;
- 4.przeprowadzenia ponownej oceny ofert;
- 5.zastosowania dyspozycji art. 252 ust. 2 Pzp.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał m.in.:

Stosownie do postanowień rozdziału VIII ust. 1 pkt 1 pkt II ppkt 4. SWZ, Zamawiający określił warunek udziału w postępowaniu dotyczący dysponowania określoną kadrami, tj.:

4. „Dysponuje osobą do pełnienia funkcji kierownika robót telekomunikacyjnych posiadającą:

- a) wykształcenie wyższe techniczne,
- b) uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych w zakresie telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej
- c) minimum 5 letnie doświadczenie w pełnieniu funkcji kierownika robót (doświadczenie będzie liczone od dnia uzyskania uprawnień)
- d) doświadczenie w pełnieniu funkcji kierownika robót przy co najmniej jednej budowie, przebudowie, rozbudowie i/lub remoncie budynku użyteczności publicznej o wartości co najmniej 3 000 000,00 zł brutto i pow. całkowitej min. 300 m² obejmującej wykonanie instalacji telekomunikacyjnych”.

29 października 2025 r. Zamawiający wezwał Odwołującego do złożenia podmiotowych środków dowodowych aktualnych na dzień ich złożenia, w tym:

„3) wykaz osób skierowanych przez wykonawcę do realizacji zamówienia publicznego,

wraz z informacjami na temat ich kwalifikacji zawodowych, uprawnień, doświadczenia

i wykształcenia niezbędnych do wykonania zamówienia publicznego, a także zakresu wykonywanych przez nie czynności oraz informacją o podstawie do dysponowania tymi osobami”.

Odwołujący w wyznaczonym przez Zamawiającego terminie złożył wymagane podmiotowe środki dowodowe, w tym ww. wykaz osób skierowanych do realizacji zamówienia. 5 listopada 2025 r. Zamawiający skierował do Odwołującego

wezwanie, w którym wskazał: „Analiza treści dokumentu wykazała, że w złożonym wykazie, przy osobie M.G. – kierownika robót elektrycznych, wskazane uprawnienia dotyczą specjalności telekomunikacyjnych, a nie elektrycznych, a nr uprawnień jest tożsamy z nr uprawnień kierownika robót telekomunikacyjnych przypisanych M.M. (pozycja 4 tabeli).

Zamawiający działając

na podstawie art. 128 ust. 4 Pzp prosi o wyjaśnienie, czy zakres uprawnień kierownika robót elektrycznych jest zakresem rzeczywiście posiadanym przez M.G.

Zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do poprawienia lub uzupełnienia dokumentu na podstawie art. 128 ust. 1 Pzp, jeżeli wyżej wskazany dokument zawiera błędy”.

W odpowiedzi na powyższe, Odwołujący 10 listopada 2025 r. (tj. w terminie wyznaczonym przez Zamawiającego) złożył wyjaśnienia dokumentów podmiotowych oraz poprawiony wykaz osób, m.in. w zakresie pozycji czwartej tabeli, tj. danych kierownika robót telekomunikacyjnych wraz z dokumentem potwierdzającym posiadane przez Pana R.B. uprawnienia budowlane

w specjalności telekomunikacyjnej bez ograniczeń.

Zamawiający, w oparciu o ww. dokumenty 13 listopada 2025 r. poinformował wykonawców

o wyborze oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej. 19 listopada 2025 r. Zamawiający

o godz. 12:09 poinformował Odwołującego o wniesieniu odwołania przez Warbud S.A.

z siedzibą w Warszawie na czynność wyboru oferty najkorzystniejszej.

W przedmiotowym postępowaniu termin związania ofertą został wyznaczony pierwotnie przez Zamawiającego w dokumentacji postępowania oraz ogłoszeniu o zamówieniu na dzień

20 listopada 2025 r. W tym dniu o godz. 12:37 Zamawiający skierował do Odwołującego pismo, adresowane do „Uczestników postępowania” z prośbą o wyrażenie zgody przez „wykonawcę” na przedłużenie terminu związania ofertą o 30 dni, tj. do 20 grudnia 2025 r. Zamawiający zastrzegł, że „Pisemne oświadczenie o wyrażeniu zgody na przedłużenie terminu związania ofertą, powinno zostać złożone w postaci elektronicznej za pośrednictwem platformy do 20 listopada 2025”.

W tym samym dniu, tj. 20 listopada 2025 r. o godz. 12:35, Zamawiający zamieścił na stronie internetowej prowadzonego

postępowania pismo informujące o unieważnieniu czynności wyboru oferty Odwołującego dokonaną 13 listopada 2025 r., jednakże nie przekazując takiego zawiadomienia bezpośrednio Odwołującemu. Odwołujący 21 listopada 2025 r. przekazał Zamawiającemu pismo informujące o wyrażeniu zgody na wydłużenie terminu związania ofertą o 30 dni, tj. do 20 grudnia 2025 r.

28 listopada 2025 r. Zamawiający poinformował Odwołującego o wyborze oferty złożonej przez WARBUD S.A. jako najkorzystniejszej oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie:

a) art. 226 ust 1 pkt 2b) w związku z art. 112 ust 1 pkt 4) ustawy Prawo zamówień publicznych – wykonawca nie spełnił warunku udziału w postępowaniu

dot. dysponowania osobą wskazaną na stanowisko kierownika robót telekomunikacyjnych,

b) art. 226 ust 1 pkt 12) Pzp z uwagi na fakt, że Odwołujący nie wyraził pisemnej zgody na przedłużenie terminu związania ofertą.

Jako uzasadnienie odrzucenia oferty Odwołującego w oparciu wyżej wymienione regulacje Pzp, Zamawiający wskazał co następuje:

„Zgodnie z Rozdziałem VIII.1.1) pkt. II 4. SWZ b), kierownik robót telekomunikacyjnych winien posiadać uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń

w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych

w zakresie telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej.

Wskazana przez Wykonawcę na to stanowisko osoba, p. R.P., nie spełnia wymagań postawionych przez Zamawiającego, gdyż nie posiada uprawnień budowlanych wymaganych przez Zamawiającego w treści warunku, tj. nie posiada uprawnień do kierowania robotami budowlanymi z zakresie telekomunikacji bezprzewodowej, a jedynie w zakresie telekomunikacji przewodowej (...).

Reasumując, proponowany kierownik robót telekomunikacyjnych posiada uprawnienia jedynie do projektowania i kierowania robotami budowlanymi w zakresie sieci, linii, instalacji i urządzeń w telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą dotyczącej urządzeń liniowych i stacyjnych”.

Zamawiający naruszył dyspozycję przepisu art. 8 ust. 4 Pzp, który nakazuje zamawiającemu przy wyznaczaniu terminu wykonawcy, aby termin obejmował co najmniej dwa dni robocze.

W ocenie odwołującego nie ma powodu, aby nie stosować tej dyspozycji również w sytuacji, gdy w trybie art. 307 ust. 2 Pzp zamawiający wyznacza wykonawcy termin na wyrażenie zgody na przedłużenie terminu związania ofertą. Wbrew temu obowiązkowi Zamawiający wezwał odwołującego do wyrażenia zgody na przedłużenie terminu związania ofertą 20 listopada

2025 r. i wyznaczył termin wyrażenia tej zgody na ten sam dzień. Upływ terminu związania ofertą wiąże się z negatywnymi konsekwencjami, jednak nie dla wykonawców, lecz

dla zamawiających, którzy nie zdążą dokonać wyboru najkorzystniejszej oferty w terminie związania nią. Wykonawcy nie tracą możliwości uzyskania zamówienia, a jedynie odzyskują możliwość podjęcia decyzji, co do podtrzymania warunków swojej oferty i bez żadnych konsekwencji mogą się nie zgodzić na jej wybór po terminie, w którym byli nią związani. Zamawiający natomiast traci pewność, że będą mogli dokonać wyboru oferty, która została przez nich najwyżej oceniona.

Uwzględnienie zarzutów odwołania musi więc prowadzić do zobowiązania zamawiającego, aby zastosował się do obowiązku wynikającego z art. 252 ust. 2 Pzp. Zamawiający powinien więc wezwać odwołującego do wyrażenia pisemnej zgody na wybór jego oferty.

Uprawnienia budowlane to formalne kwalifikacje, które pozwalają inżynierom i architektom

na wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Oznacza to, że osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane mogą samodzielnie projektować, kierować robotami budowlanymi oraz pełnić inne kluczowe role na placu budowy. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane, uprawnienia te są niezbędne do wykonywania prac projektowych lub robót budowlanych w określonym zakresie i specjalności, zapewniając, że działania podejmowane w ramach tych ról spełniają wszystkie wymagania prawne i techniczne.

Uprawnienia budowlane dzielą się na dwie główne kategorie: uprawnienia do projektowania oraz uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi. Nie jest sporne między stronami,

że Pan R.B. posiada uprawnienia zarówno do projektowania, jak i do kierowania robotami budowlanymi. Artykuł 15a PrBud określa listę uprawnień budowlanych i odpowiadających

im specjalności, ze wskazaniem ich szczegółowego zakresu.

Uprawnienia telekomunikacyjne obejmują projektowanie i realizację sieci oraz instalacji telekomunikacyjnych:

• bez ograniczeń: uprawnienia te umożliwiają projektowanie oraz kierowanie budową sieci telekomunikacyjnych, zarówno przewodowych, jak i bezprzewodowych, wraz

z infrastrukturą towarzyszącą, taką jak wieże telekomunikacyjne, stacje bazowe

czy centralne telekomunikacyjne. Posiadacze tych uprawnień mogą pracować nad kompleksowymi projektami infrastruktury telekomunikacyjnej, które są kluczowe dla zapewnienia łączności w skali regionalnej i krajowej;

- w ograniczonym zakresie: ograniczone uprawnienia telekomunikacyjne pozwalają na projektowanie i realizację lokalnych sieci telekomunikacyjnych, takich jak instalacje w budynkach mieszkalnych czy biurowych. Te uprawnienia są idealne dla inżynierów specjalizujących się w mniejszych projektach telekomunikacyjnych, które mają lokalny zasięg i ograniczone wymagania techniczne.

Zgodnie bowiem z art. 15a ust. 18 PrBud: Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych bez ograniczeń uprawniają

do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi

z obiektem budowlanym, w zakresie telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą telekomunikacyjną oraz telekomunikacji bezprzewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Zamawiający do otwarcia rozprawy nie wniósł pisemnej odpowiedzi na odwołanie, ale poparł pisemne stanowisko Przystępującego wobec zarzutów odwołania. Przystępujący wniósł

o oddalenie odwołania w całości.

Po przeprowadzeniu rozprawy Izba, uwzględniając dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności

treść SWZ, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron

oraz Przystępującego zawarte w odwołaniu i pismach procesowych, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 Pzp.

Przystępując do rozpoznania odwołania, Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 Pzp, tj. istnienie po stronie odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez niego szkody w wyniku kwestionowanych czynności zamawiającego.

Izba przeprowadziła dowód z dokumentacji postępowania oraz z wszystkich dokumentów złożonych przez Strony i Przystępującego.

Mając na uwadze powyższe Izba merytorycznie rozpoznała odwołanie, uznając, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.

Izba ustaliła, co następuje:

Po przeprowadzeniu dowodu z dokumentacji postępowania Izba uznała, że stan faktyczny

w zakresie chronologii zdarzeń w postępowaniu opisany w uzasadnieniu odwołania odpowiada prawdzie. Z tego względu Izba uznała za niecelowe ponowne opisywanie przebiegu zdarzeń, które doprowadziły do odrzucenia oferty Odwołującego.

Zarzut nr 1 podlegał oddaleniu.

Na potwierdzenie kwalifikacji pana R.B. Odwołujący złożył decyzję o nadaniu uprawnień,

z której wynikał ich następujący zakres:

„Uprawnienia budowlane nr ewidencyjny WKP/0286/PWTP/05 w specjalności telekomunikacyjnej bez ograniczeń do projektowania i kierowania robotami budowlanymi w zakresie sieci, linii, instalacji i urządzeń w telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą dotyczącej urządzeń liniowych i stacyjnych”.

Powyższy dokument został złożony w odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnienia i uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych na podstawie art. 128 ust. 1 i 4 Pzp, przy czym

w zakresie zarzutu wchodziła część wezwania objęta podstawą prawną z art. 128 ust. 1 Pzp.

Odwołujący złożył dokument wraz z pismem z 10 listopada 2025 r., w którym wskazał:

„W odpowiedzi na Państwa korespondencję, skierowaną do nas w dniu 5 listopada 2025 r., wyjaśniamy, iż wskazany w tabeli przy nazwisku Pana G. numer uprawnień odnosił się do jego uprawnień projektowych w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych, zatem został on zastąpiony numerem uprawnień

do kierowania robotami budowlanymi w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji

i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych. Jednocześnie w wyniku dostrzeżonej przez Państwa omyłki, dokonano korekty w zakresie pozycji czwartej tabeli, tj. danych kierownika robót telekomunikacyjnych. W załączeniu tabela uwzględniająca opisane powyżej modyfikacje”.

Złożony przez Odwołującego w odpowiedzi na ww. wezwanie wykaz osób obejmujący pana R.B. wyczerpał więc możliwości dotyczące uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych. Odwołujący nie zawarł przy tym żadnych wyjaśnień dotyczących treści decyzji dotyczącej uprawnień pana R.B.

Co wymaga podkreślenia – warunek udziału w postępowaniu, który stał się podstawą sporu między Stronami dotyczył dysponowania osobą posiadającą uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych w zakresie telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej.

W toku posiedzenia niejawnego z udziałem Stron Odwołujący złożył następujące pismo procesowe:

„Zakres posiadanych uprawnień budowlanych podlega ustaleniu w pierwszej kolejności na podstawie treści decyzji o ich nadaniu, interpretowanej ściśle w świetle przepisów prawa materialnego, stanowiących podstawę prawną wydania tej decyzji. W judykaturze jednoznacznie przyjmuje się, że „Zakres posiadanych uprawnień należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji o ich nadaniu i w oparciu o przepisy będące podstawą ich nadania”. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20.10.2007 r., sygn. VII SA/Wa 1192/07).

Powyższa dyrektywa ma pełne zastosowanie także do decyzji z dnia 20.12.2005 r. o nadaniu uprawnień budowlanych panu R.B., ponieważ dopiero ustalenie, jakie przepisy obowiązywały i mogły stanowić podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia, pozwala prawidłowo określić zakres tych uprawnień. Znaczenie tej kwestii wynika także z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. Nr 89, poz. 414; t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016), zgodnie z którym „W uprawnieniach budowlanych należy określić specjalność i ewentualną specjalizację techniczno-budowlaną oraz zakres prac projektowych lub robót budowlanych objętych danym uprawnieniem.

W dacie wydania decyzji z dnia 20.12.2005 r. zakres uprawnień w specjalności telekomunikacyjnej określało rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. Nr 96, poz. 817, dalej jako: „rozporządzenie 2005”), które weszło w życie w dniu 3 lipca 2005 r. (tak m.in. wyrok NSA z 3 kwietnia 2014 r., sygn. II GSK 1280/11). Skoro zatem decyzja o nadaniu uprawnień została wydana po dacie wejścia w życie rozporządzenia 2005, to co do zasady podstawą materialnoprawną rozstrzygnięcia w tym również w odniesieniu do specjalności telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2e ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane - powinny być regulacje tego właśnie rozporządzenia.

Jednocześnie, ze względu na okoliczność, że - jak wynika z uzasadnienia decyzji - wniosek o nadanie uprawnień budowlanych (co formalnie stanowiło wszczęcie postępowania kwalifikacyjnego) pan R.B. złożył w dniu 30.06.2005 r., organ przywołał przepis przejściowy

§ 28 ust. 1 rozporządzenia 2005, zgodnie z którym: „Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.” W świetle orzecznictwa nie budzi przy tym wątpliwości, że „wszczęciem” postępowania o nadanie uprawnień budowlanych jest równoznaczne ze złożeniem wniosku do właściwego organu.

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. II GSK 1280/11, Sąd jednoznacznie wskazał, że „za wszczęciem postępowania w sprawie nadania uprawnień budowlanych, należy rozumieć moment złożenia wniosku do organu”. Oznacza

to, że postępowanie w sprawie pana R.B. zostało wszczęte w dniu 30.06.2005 r., a więc przed dniem wejścia w życie rozporządzenia 2005

Dla prawidłowej wykładni § 28 ust. 1 rozporządzenia 2005 konieczne jest ustalenie, jakie regulacje mieszczą się w pojęciu „przepisów dotychczasowych”. „Dotychczasowy przepis” oznacza przepis rozporządzenia, które zostało uchylone nowymi przepisami, a więc rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r.

w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38, dalej jako: „rozporządzenie 1994”), co wynika zarówno z § 30 rozporządzenia 2005,

jak i zostało potwierdzone w wyroku NSA z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. II GSK 1280/11.

Tym samym odesłanie zawarte w § 28 ust. 1 rozporządzenia 2005 odnosi się do rozporządzenia 1994, jako aktu dotychczas regulującego materię uprawnień budowlanych i uchylanego przez rozporządzenie 2005.

Okoliczność ta ma istotne zasadnicze znaczenie, ponieważ w dniu 30.06.2005 r. rozporządzenie 1994 nie zawierało unormowań określających zakres uprawnień

w specjalności telekomunikacyjnej. Rozporządzenie to, wydane na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, regulowało zakres uprawnień

w specjalnościach i zakresach odpowiadających ówczesnym rozwiązaniom systemowym,

w szczególności w specjalnościach architektonicznej, drogowej, mostowej oraz instalacyjnych w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych

i kanalizacyjnych oraz w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych

i elektroenergetycznych, natomiast brak jest w nim regulacji, która określałaby uprawnienia budowlane w specjalności

telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2e ustawy. Innymi słowy, w dniu wszczęcia postępowania (30.06.2005 r.) akt wykonawczy, który - zgodnie z § 28 ust. 1 rozporządzenia 2005 - miałby stanowić „przepisy dotychczasowe”, nie zawierał norm pozwalających określić zakres uprawnień w specjalności telekomunikacyjnej.

Jednocześnie, rozporządzeniem, które jako ostatnie określało zakres uprawnień

w budownictwie telekomunikacyjnym, było rozporządzenie Ministra Łączności z dnia

10 października 1995 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie telekomunikacyjnym (Dz.U. Nr 120, poz. 581, dalej: „rozporządzenie 1995”), wydane

na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Rozporządzenie to obowiązywało jedynie do czasu utrzymania w mocy delegacji ustawowej, na podstawie której zostało wydane. Delegacja ta została uchylona ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy - Prawo budowlane (Dz.U. Nr 93, poz. 888), która weszła w życie w dniu

31 maja 2004 r., skutkiem czego art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane został uchylony. W takiej sytuacji zastosowanie znajduje reguła wyrażona w § 32 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, zgodnie z którą: „Jeżeli uchyla się ustawę, na podstawie której wydano akt wykonawczy, albo uchyla się przepis ustawy upoważniający do wydania aktu wykonawczego, przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą odpowiednio z dniem wejścia w życie ustawy uchylającej albo z dniem wejścia w życie przepisu uchylającego upoważnienie do wydania tego aktu.” Oznacza to, że z dniem 31.05.2004 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej Prawo budowlane, rozporządzenie 1995 utraciło podstawę prawną i tym samym przestało obowiązywać.

W konsekwencji, na dzień 30.06.2005 r. nie istniał obowiązujący akt wykonawczy, który

w reżimie „przepisów dotychczasowych” określałby zakres uprawnień budowlanych

w specjalności telekomunikacyjnej. Skoro zaś decyzja o nadaniu uprawnień budowlanych panu R.B. została wydana w dniu 20.12.2005 r., organ mógł oprzeć rozstrzygnięcie wyłącznie na podstawie przepisów nowych, tj. rozporządzenia 2005.

Skoro zatem w decyzji z dnia 20.12.2005 r. wprost wskazano, że uprawnienia budowlane zostały wydane na podstawie rozporządzenia 2005, a jednocześnie decyzja przesądza,

iż nadano je „bez ograniczeń” w specjalności telekomunikacyjnej, to zakres tych uprawnień musi zostać odtworzony przez bezpośrednie odniesienie do pojęć i kategorii normatywnych tego właśnie rozporządzenia, w tym do regulacji dedykowanej specjalności telekomunikacyjnej. Wynika to wprost z zasady, że zakres posiadanych uprawnień należy odczytywać zgodnie z treścią decyzji o ich nadaniu i w oparciu o przepisy będące podstawą ich nadania (wyrok WSA w Warszawie z dnia 20.10.2007 r., sygn. VII SA/Wa 1192/07), przy czym na gruncie przepisów ustawy Prawo budowlane organ obowiązany jest określić

w uprawnieniach budowlanych specjalność oraz zakres prac projektowych lub robót budowlanych objętych danym uprawnieniem.

W rozporządzeniu 2005 zakres uprawnień „bez ograniczeń” w specjalności telekomunikacyjnej został zdefiniowany w sposób jednoznaczny w § 22 ust. 1, zgodnie z którym: „Uprawnienia budowlane w specjalności telekomunikacyjnej bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym w zakresie telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz telekomunikacji radiowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą.” Przepis ten przesądza,

że pojęcie „bez ograniczeń” w specjalności telekomunikacyjnej nie może być rozumiane inaczej niż jako obejmujące jednocześnie oba obszary telekomunikacji wskazane w normie,

tj. telekomunikację przewodową wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz telekomunikację radiową wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Takie rozumienie pozostaje spójne również

z informacją zamieszczoną na odwrocie decyzji („Pan R.B. jest upoważniony w specjalności telekomunikacyjnej do ... bez ograniczeń”), która potwierdza, że organ identyfikuje zakres upoważnienia przez odwołanie do kategorii „bez ograniczeń” w ramach jednej, niepodzielnej specjalności telekomunikacyjnej.

Jednocześnie należy podkreślić, że w systematyce rozporządzenia 2005 „specjalność telekomunikacyjna” obejmuje łącznie telekomunikację przewodową i telekomunikację radiową. Wynika to nie tylko z brzmienia § 22 ust. 1, lecz także z konstrukcji uprawnień w ograniczonym zakresie, w ramach których dopiero ustawodawca wykonawczy dopuszcza „obszarowe” zawężenie do telekomunikacji przewodowej albo telekomunikacji radiowej. Zgodnie bowiem

z § 22 ust. 2 tego rozporządzenia, uprawnienia budowlane w specjalności telekomunikacyjnej w ograniczonym zakresie I stopnia uprawniają do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi w zakresie „telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą” albo „telekomunikacji radiowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą”, natomiast § 22 ust. 3 przewiduje analogiczne zawężenia w ograniczonym zakresie II stopnia. W konsekwencji nie istnieje prawna możliwość uzyskania uprawnień „bez ograniczeń” wyłącznie w obszarze telekomunikacji przewodowej, albowiem

rozporządzenie takiej kategorii normatywnej nie przewiduje; przeciwnie, „bez ograniczeń” oznacza wprost objęcie obu obszarów telekomunikacji w ramach jednej specjalności.

Możliwość kształtowania uprawnień „bez ograniczeń” w sposób „obszarowy”, tj. ograniczony do telekomunikacji przewodowej albo do telekomunikacji radiowej, istniała na gruncie rozporządzenia 1995. Rozporządzenie to przewidywało wprost mechanizm specjalizacji

w ramach telekomunikacji: w § 4 ust. 1a stanowiło, że „Uprawnienia budowlane

w telekomunikacji są wydawane bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie

w specjalizacjach, o których mowa w ust. 2”, zaś w § 4 ust. 2 ustanawiało dwie specjalizacje: „1) przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, dotyczącej urządzeń liniowych

i stacyjnych, 2) radiowej, dotyczącej obiektów nadawczych radiofonii i telewizji naziemnej oraz nadawczych i odbiorczych obiektów radiokomunikacyjnych.” W takim modelu

normatywnym dopuszczalne było zatem uzyskanie uprawnień bez ograniczeń w ramach jednej z dwóch specjalizacji.

Model ten nie został jednak utrzymany w rozporządzeniu 2005, które wprowadziło jednolitą „specjalność telekomunikacyjną” i związało uprawnienia

„bez ograniczeń” z koniecznością objęcia zarówno telekomunikacji przewodowej, jak i radiowej.

Powyższe pozostaje w pełni spójne również z regulacją wymagań kwalifikacyjnych dotyczących wykształcenia. Załącznik nr 1 do rozporządzenia 2005 wskazuje,

że dla uprawnień budowlanych w specjalności telekomunikacyjnej bez ograniczeń wymagane jest wykształcenie wyższe na kierunku „elektronika i telekomunikacja w specjalności z zakresu telekomunikacji (O)” albo „elektrotechnika w specjalności z zakresu telekomunikacji (O)”, podczas gdy uprawnienia w ograniczonym zakresie zostały przypisane do innych poziomów

i kategorii wykształcenia, odrębnie dla obszaru telekomunikacji przewodowej i radiowej.

Skoro Pan R.B. legitymuje się tytułem magistra inżyniera na kierunku Elektronika

i Telekomunikacja, to odpowiada to wprost kwalifikacji właściwej dla uprawnień bez ograniczeń w specjalności telekomunikacyjnej w rozumieniu rozporządzenia z 2005, co dodatkowo przemawia za przyjęciem, że decyzja z dnia 20.12.2005 r. dotyczy uprawnień, o których mowa w § 22 ust. 1 tego rozporządzenia.

Ostatecznie, powyższy sposób rozumienia zakresu uprawnień znajduje potwierdzenie także w interpretacji Wojewódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (przywołanej

w odwołaniu), w której wprost wskazano, że „Uprawnienia Pana R.B. upoważniają zatem

do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności telekomunikacyjnej”,

co pozostaje zgodne z literalnym brzmieniem § 22 ust. 1 rozporządzenia 2005”.

W ocenie Izby z powyższego stanowiska Odwołującego wynika, że o ile pan R.B. prawdopodobnie dysponuje uprawnieniami adekwatnymi do warunku udziału w postępowaniu, to na etapie oceny ofert Odwołujący nie wykazał tego faktu Zamawiającemu. Nie można oczekiwać, że niewyspecjalizowany w niuansach zasad nadawania uprawnień budowlanych Zamawiający będzie w szczegółach znał stan prawny obowiązujący w tym zakresie ponad dwadzieścia lat temu. Mając świadomość jak skomplikowanych wyjaśnień wymaga wykazanie, że pan R.B. wbrew literalnej treści decyzji dysponuje właściwymi uprawnieniami, Odwołujący mógł złożyć wyjaśnienia Zamawiającemu tak, by miał on możliwość ich oceny na etapie badania ofert. Złożenie wyjaśnień jako pisma procesowego w postępowaniu odwoławczym wbrew intencji Odwołującego udowodniło prawidłowe działanie Zamawiającego.

Zamawiający otrzymał od Odwołującego decyzję, z której jasno wynikało, że pan R.B. dysponuje uprawnieniami bez ograniczeń, ale tylko w zakresie komunikacji przewodowej.

Nie jest przy tym rolą Zamawiającego prowadzenie skomplikowanych dociekań natury prawnohistorycznej i analizowanie stanu prawnego obowiązującego w dniu nadania określonych uprawnień budowlanych danej osobie. To wykonawca wykazuje spełnienie warunków udziału w postępowaniu. Tym samym, niezależnie od prawdy obiektywnej, Odwołujący przedstawił Zamawiającemu dokument, z którego wprost wynikało, że warunek udziału w postępowaniu nie jest spełniony. Zamawiający prawidłowo uznał więc,

że Odwołujący nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu i odrzucił jego ofertę.

Z powyższych względów zarzut nr 1 podlegał oddaleniu.

Zarzut nr 2 odwołania okazał się zasadny. Podlegał on jednak oddaleniu, ze względu na brak wpływu na wynik postępowania. Zgodnie z art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp Izba uwzględniła odwołanie w całości lub w części, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ

lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, konkursu

lub systemu kwalifikowania wykonawców.

Niesporny między Stronami był fakt, że Zamawiający wzywając Odwołującego 20 listopada 2025 r. do złożenia

oświadczenia o wydłużeniu terminu związania ofertą wyznaczył termin upływający w tym samym dniu. Wykonawca miał realnie poniżej 12 godzin na złożenie tego oświadczenia.

Odwołujący w zarzucie nr 2 wskazał na naruszenie następujących przepisów:

1.art. 226 ust. 1 pkt 12 Pzp: Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli wykonawca nie wyraził pisemnej zgody na przedłużenie terminu związania ofertą

w związku z

2.art. 307 ust. 2 Pzp: W przypadku gdy wybór najkorzystniejszej oferty nie nastąpi przed upływem terminu związania ofertą określonego w dokumentach zamówienia, zamawiający przed upływem terminu związania ofertą zwraca się jednokrotnie

do wykonawców o wyrażenie zgody na przedłużenie tego terminu o wskazywany przez niego okres, nie dłuższy niż 30 dni

w związku z

3.art. 8 ust. 4 Pzp: Termin obejmujący dwa lub więcej dni zawiera co najmniej dwa dni robocze.

Zarzut nie potwierdził się w części dotyczącej art. 8 ust. 4 Pzp – termin określony przez Zamawiającego był krótszy niż dwa dni, a przepis ten dotyczy sytuacji gdy wyznaczony termin ma co najmniej dwa dni – dopiero w takiej sytuacji Ustawodawca zobowiązał zamawiających, by było to co najmniej dwa dni robocze.

Zamawiający wypełnił też obowiązki wynikające z art. 307 ust. 2 Pzp – formalnie czynność została przez Zamawiającego wykonana. Nie było jednak w postępowaniu podstawy

do odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 12 Pzp. O ile Odwołujący nie dotrzymał wyznaczonego przez Zamawiającego terminu, to złożył oświadczenie o wydłużeniu terminu związania ofertą: „W odpowiedzi na Państwa korespondencję, skierowaną do nas w dniu

20 listopada 2025 r., wyrażamy zgodę na wydłużenie terminu związania ofertą o 30 dni,

tj. do 20 grudnia 2025 r.”.

Zamawiający ma prawo wyznaczyć wykonawcom termin na wykonanie określonych czynności, ale w sprawie nie ma wątpliwości, że na moment czynności wyboru najkorzystniejszej oferty przesłanki określone w art. 226 ust. 1 pkt 12 Pzp nie były wypełnione. Czym innym jest wyznaczenie przez zamawiającego terminu do złożenia dokumentów dotyczących np. sytuacji podmiotowej wykonawcy, a czym innym wezwanie do wydłużenia terminu związania ofertą. Niedotrzymanie terminu złożenia dokumentów podmiotowych może skutkować odrzuceniem oferty – to zamawiający prowadzi postępowanie, a wykonawcy mają obowiązek przestrzegać narzuconych przez niego terminów. Należy jednak mieć na uwadze, że oświadczenie o wydłużeniu terminu związania ofertą podtrzymuje dotychczasowy stan „ważności” oferty, a także nie skutkuje koniecznością wykonywania przez zamawiającego dodatkowych czynności. Możliwy jest również wybór oferty, którą wykonawca nie jest

już związany, podobnie jak jej wybór jako najkorzystniejszej (po spełnieniu określonych w ustawie warunków). Tym samym nawet jeśli wykonawca złożył żądane oświadczenie z nieznacznym przekroczeniem terminu wyznaczonego przez Zamawiającego, to nie ma podstawy

do odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 12 Pzp. Istotne jest bowiem, że jasną wolą Odwołującego było kontynuowanie związania ofertą.

Zarzut nr 3 jako wynikowy wobec obu powyższych, w konsekwencji oddalenia zarzutu nr 1 również się nie potwierdził.

W konsekwencji Izba oddaliła odwołanie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy

na podstawie art. 575 Pzp oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania

(Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodniczący .....